

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 7.

Fjerde Sessions anden Samling.

Femte Møde.

Onsdagen den 22de Juni.

(Fortsf.)

Finantsministeren (fortsat): Det kan være de herværende Consumenter og Kongens Kasse akkurat det Samme, naar han har 1000 Sække Kaffe liggende, om han tager af den ene Pose eller af den anden. Men for endnu yderligere at godtgjøre dette, skal jeg tillade mig at bringe i Erindring, at dette Forhold ikke er noget Nyt, som først er skabt ved denne Lov; nei, det har bestaaet lige indtil 1848; da kunde der ikke udføres Kaffe fra Holsten, uden at der maatte erlægges Differencetold, og som Beviis for Fortoldningen fordrede man, at det skulde være godtgjort ved en Attest fra Toldvæsenet, under hvilket Nummer og Datum i en Toldbog det var fortoldet. Man har aldrig tilstiget at fordre Beviis for Identiteten af Værerne, da man ikke brød sig derom; men man brød sig kun om Dvantiteten, og derfor havde Vedkommende at staae til Ansvar. Men lad det nu saa være, at man kan sige, at et saadant Nummer i Toldbogen vil det altid være let for en Handlende at skaffe sig, da han ialtfald, hvis han ikke selv har det, kan gaae til sin Nabo og igjennem ham faae det, saa maa det dog erindres, at indenfor Toldgrændsen vil dog stedse det Varesparti, som Vedkommende staaer debiteret for i Toldbogen, være at klarere. Men i ethvert Tilfælde kan jeg aldeles ikke indsee, hvorledes man af denne S kan udlede noget Argument til at stemme mod Loven; thi jeg vil dog tillade mig at spørge, hvorledes det vil være muligt nogenstinde at have en Toldgrændse imellem to til det samme Monarki hørende Landsdele, som hidtil have svaret forskjellig

Told, uden at gaae frem paa denne Maade. Ingen vil dog vel tiltraade, at man skulde gaae frem paa den Maade, at man skulde lade Politiet gaae omkring i Holsten og see efter, hvormeget Kaffe der var, for at blive ved dette Exempel, og sørge for, at Tolden for det, der fandtes, blev efterberigtiget. En saadan Fremgangsmaade lader sig slet ikke anvende, og der gives da ikke nogen sikkrere Veie at gaae end den, her er foreslaaet. Naar altsaa den ærede Landstingsmand ikke er af den Mening, at man af Hensyn til denne Banstellighed skulde i al Evighed lade være at opheve Toldgrændsen mellem Holsten og Danmark og Slesvig, kan jeg ikke indsee, at han af denne S kan udlede noget Argument; thi denne S har med Hensyn til Tidspunktet aldeles ingen Betydning.

Res, ely: Jeg skal blot tillade mig i Anledning af, hvad den ærede Finantsminister har fremsat, for et Dieblik at opholde Thinget. Det er klart, at, naar den meget ærede Finantsminister har een Anskuelse om, hvad der maa ansees for at være en Overtrædelse af Toldlovgivningen, og jeg har en anden, saa er det aldeles umuligt for mig at overbevise den ærede Forsamling om, at min Anskuelse er den rigtige. Jeg har, for at blive ved det Exempel, jeg har anført, antaget, at, naar der paa Børsen finder Salg Sted af Toldremissioner, da er dette i Strid med Toldlovgivningen. Den meget ærede Finantsminister er ikke af denne Mening, og dermed maa altsaa Discussionen være sluttet fra min Side.

J. G. Larsen: Jeg vilde tillade mig at fremsætte det Duffe, at den meget ærede Finantsminister vil yttre sig over det finantsielle Spørgsmaal, nemlig om Indtagternes